

Ujvári Ilona

Muci mami meséi

HA EL

NEM

ÜLTETHETEM...

Gyermekversek

(...nem csak gyerekeknek!)

Ajánló:

*Mind ez összes suta verset
Igaz szívvel írtam Neked -
S kicsit talán szebb lesz napod,
Ha könyvecském lapozgatod...*

*Olvasd hát, ha időd futja,
Mert számítok a kritikára...!*

Szeretettel:

Muci mami.

OLYAN SZÉP TAVASZ VOLT...!

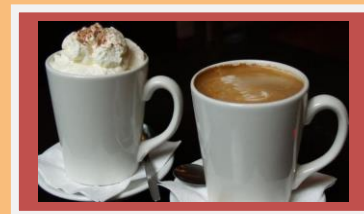
Velem esett meg az eset:
Láttam egy csöpp kisgyereket.
Triciklijén vígan tekert –
Tavasza volt a város felett...

A széles járdán meg-megállt,
Míg bekapott pár falatkát,
S lám: köré gyűltek a galambok –
A csöppség meg csak csodálkozott:

Tolluk csuda szivárványos,
S mind oly szelíd, barátságos!
Megérdemlik hát a morzsát –
És földre szórta uzsonnáját...

Majd nézte amint tülekednek –
Nem számolt ott senki percet!
Bámultuk őt s a sok galambot,
Mondom: *igen szép tavasz volt...!*

VALAMIKOR RÉGEN...

Amikor még gyermek voltam,
Szerettem a reggelt:
Nap süttött, vagy hullott a hó,
Édesanyám keltett...

Friss kakaó, meleg kávé
Gőzölgött csupromban –
Álmos kedvem jobbra fordult
Illatuktól nyomban...!

Péksütemény, puha kenyér
Enyhítette éhem –
Derűs napok biztonságát
Úgy már sose érzem...

Azt, hogy útnak ő indít el,
S vár, hogy hazatérjek;
Biztat, s ha kell megvigasztal –
Bármilyen bánat érhet...!

Mert felnőttem, már réges-régen
A magam lábán állok –
És megtanultam értékelni
A régvolt biztonságot...

Olykor ma már tőlem várják,
Hogy én is mint ő, olyan legyek –
Hát úgy gondoltam:
Elmesélem versben életemet...

És nem csupán, hogy mi is történt,
Azt inkább, mint éreztem –
Te pedig majd eldöntheted:
Jó s rossz mi volt bennem...?

Segített-e történetem
Jobb emberré válnod –
Mert tudd: már kicsinykorban eldőlt,
Majdan milyen lesz világod...!

Hát ne sajnáld az időt soha
Ismerni másokat –
Hogy tanuld bölcsen mérlegelni
Erényeik s hibáikat...!

HA NAGYI MESÉL...

Holdfény szítál, álmos a csend:
A táj békésen elnyugszik lent.
Kicsiny szobákba bújik a fény –
Pihenni tér már a remény...

Míg unokája elszendereg,
Nagyi mesél – hangja meleg.
Szava idéz régen voltat:
Mennyi emlék, ...s egy sem untat!

Feltárul egy letűnt világ –
Már álmaiban éli tovább...
Mert szép lelkében megfogantak,
S majd hídként kötnek jövőt, múltat.

AZ ÉN HAZÁM

Kicsiny bölcső: Kárpát-medence
Az én drága hazám –
Karján egykor itt ringatott
Engem édesanyám.

Babusgatott, dédelgetett,
Kezem féltőn fogta –
S lassan rányitotta szemem
Saját kis világomra...

De nem ám csupán dús kincseit
Ismertem meg sorra:
Hegyet, völgyet, erdőt, folyót,
S hogy milyen is a róna?

Kirándulni nem volt velem –
Mi együtt otthon kalandoztunk:
Míg főzött vagy varrt, mesélt nekem,
S megismertem múltunk...

És nem egyszerűn történelmünk,
De családot, rokont meg ismerőst:
Számptalan kis történetet –
Sok hétköznapi kedves hőst...!

A hazát nékem ők jelentik:
Enyéim s a barátok,
Kik segítenek hittel élni –
És szeretni e világot!

S tenni érte bizakodón:
A bolderabb jövőért –
Hogy mind hazánkként szerethessük
A Kárpátok kis bölcsőjét!

MIKOR VÁGYSZ AKÁCVIRÁGRA...

Ha vágynál majd akácvirágra,
Vedd azt akkor számításba:
Igen tüskés ám az ága –
Hát jól vigyázz a ruháskádra!

Nem emlékszem, tudtam-e már,
De küldtem inkább az apukám...
Így megmenekült kis ruhám –
Az övé, bezzeg, nem úgy ám!

S bár lett virágom temérdek,
Az öltönyének vége lett –
S még anyunak is mesélhetett,
Hogy ő csupán virágot szedett...

Én bizonygattam: „Így igaz!”
Ez mégsem volt elég vigasz,
Mert tény: már rég nem kiskamasz –
Ha jött is bármily szép tavasz...!

De amikor az akác nyílik,
Rá emlékszem akkor mindig –
És nem csupán, mert talán illik:
A dús fürtökkel nékem ő int...

Még nótája is őt idézi:
„Akácos út...” – ezt énekli,
Majd elhallgat, ...tovább semmi –
S már nem tudom meg,
miért csak ennyi...?!

GÓLYA-NÓTA

Gólya, gólya, gólyamadár,
A tavasz elmúlt, itt van a nyár –
S én úgy vágyom pár testvérkére:
Hugicákra, öcsikékre!

Gólya, gólya, kedves madár,
Meddig tartna, ugyan, mondd már
A készletedből hozni egyet –
Netán a legédesebbet ?!

A meglepetés oly szép lenne,
Ha pár testvérkém megérkezne –
És anyu, apu csak nézne nagyot:
Mily csodás ajándékot kapott...!

A KIS BALERINA SIKERE

Spiccen fut a kicsi lány –
Miként bírja, nagy talány...
Isten uccse, az ördög érti:
Lábát balettcipő se védi!

Szalad mégis körbe-körbe,
Mezítlen lábujjat görbítve –
És boldog: büszke sikerére.
Hogy fáj vagy sem?
...de csak megérte!

TOJÁSKÁM TÖRTÉNETE

Hajdanán úgy vártam mindig
A madárkereskedőt –
Hétfvégén, ha jó idő volt,
A piacra kijött.

Nagy magasba feltornyozta
Mind a kalitkáját –
Én meg bámultam csak egyre
A száz színes madárkát...

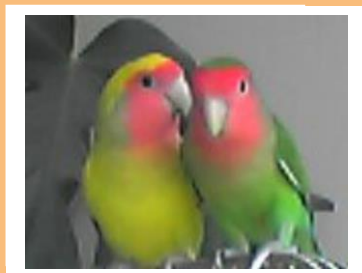
Mert mindig, mikor ideje volt,
Anyukámnál jelentkeztem,
A hétfvégi nagy bevásárlást
Hogy magam megejthessem...!

Így lettem a madarásznak
Leghűbb törzsnézője –
Egyszer aztán viszonzásul
Kaptam madártojást érte!

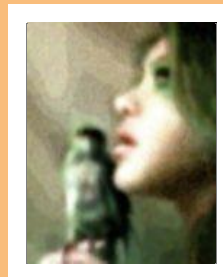
Mivel pedig mindkét kezem
Már volt tele csomagokkal,
Kincsem zsebre téve végre
Haza óvakodtam...

Az úton végig törtem fejem,
Tojáskámat mint költsem ki –
S elképzeltem: hogy' fognak majd
Testvérekéim is örülni...!

Amint beléptem, kishúgocskám
Pakkostul nyomott le székére,
S mielőtt szólhattam volna –
Befészkelte az ölembe...!

Éreztem is azon nyomban,
Mint kel ki a tojásom –
A dolog hibája csak az volt,
Hogy nem lett mégse papagájom...

ÖCSIKÉM KECSKÉJE

Régen történt: kecskegidát
Sóztak családunkra –
Ám őt mégsem vihettük el
A városi lakásba!

Kicsi kecskénk sorsát mégis
Jól felvitte Isten:
Ha velünk nem is, de élhetett
Pompás kiskertünkben.

Öcsikém volt néki mindig
Lelkes játszótársa –
S ezerféle csemegével
Gidáját ellátta.

Aztán meg is futtatta őt,
Vezetve pórázon –
S úsztak együtt boldogságban
Sok felhőtlen órákon...

De úgy alakult valamiért,
Hogy pár hétig nem látta –
Sajnos, ma már nem emlékszem
E mulasztás okára...

Ám amint újra találkoztak,
Tüstént elkötötte,
Majd igen nagyon meglepődött –
Mert megugrott a kecske!

Elrántotta kisöcsém is:
Szökkent farakásra,
Ám madzagján míg megtartotta,
Rönkök hulltak rája...

Igen panaszkolta aztán:
„Túl elősz a kecke –
Jobb volna, ha úgy, mint légen,
Moszt isz gida lenne...!”

Hogy ilyen gyorsan cepelednek,
Azélt mégszem igazság –
Cak ha együtt előszödnénk meg,
Akkol volna jó világ!”

*

Nem tudom, az igazságot
Még keresi-e öcsikém –
Az erőt viszont méltányolja,
Állíthatom, mert ez tény!

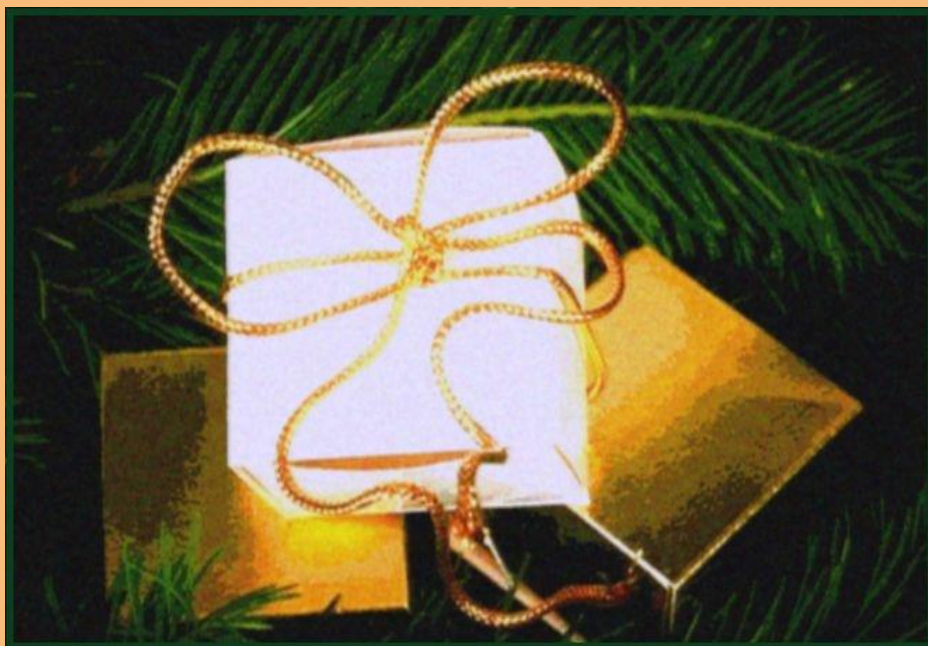
NÉVNAPI KÖSZÖNTŐ

Fülecskédet most
Jól meghúzó:
Ennyi kijár
Névnepodon!

S hogy köszöntőt is
Mondjak Neked,
Fabrikáltam
E kurta verset:

Azt kívánom,
Hogy élteszen
Isten soká
Egészségben!

Legyen derűs
Minden napod –
Meg szerencsés
A csillagzatod...!

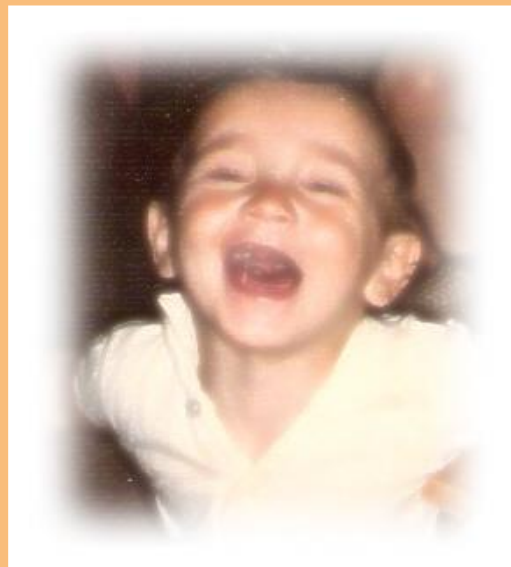

A BÖLCS NAGYI AJÁNDÉKA

A bölcs nagymami perselyt adott
Kis unokájának:
Hadd spóroljon – gyűljön ára
A vágyott játékoknak...!

Attól kezdve, bárki jött is,
Szaladt perselyéért,
S rázogatta csöpp kezében
Amikor visszatért:

„Nem capojodik, ...nem capojodik!”
Panaszolta egyre –
Az adakozást így nem úszta meg
Látogató egy se...!

JANCSIEDLI ÚR ELINDUL – VILÁGGÁ...!

Egész nap bög, nyafog, nyekereg –
Bizony, a mi Jancsedlink már csak ilyen gyerek...!
„Ez kell nekem! ...Azt add ide!! ...Akaroooóm!!!”
Visít, még ha ígérem is:
nadrágját popsiján egyszer úgyis kiporolom!

Amilyen szép kisfiú, olyan rossz is, igazi ördögfióka!
Utcán is hisztizik egyre – másokat megbotránkoztatva:
Bögve sűrűn hasra vágja magát bármely koszban vagy latyakban –
Legyen akár vadonatúj, kapucnis overálljában...

Bizony, Jancsi, mi többé így nem leszünk jó haverok,
Míg végre meg nem változtatod átok rossz modorod,
És nem leszel jó fiú, mint illik –
Csak vagy ilyen kíméletlen, raplis kis akarnok!

Addig meg legjobb lesz valóban, ha elindulsz világgá:
Ha így akarsz, legyen!
Kívánok szerencsés, jó utat – pá-pá!
Ám panaszra nincs okod!
Útravalóul kapsz tőlem még egynehány
hamuban sült lekváros fánkot is hozzá...

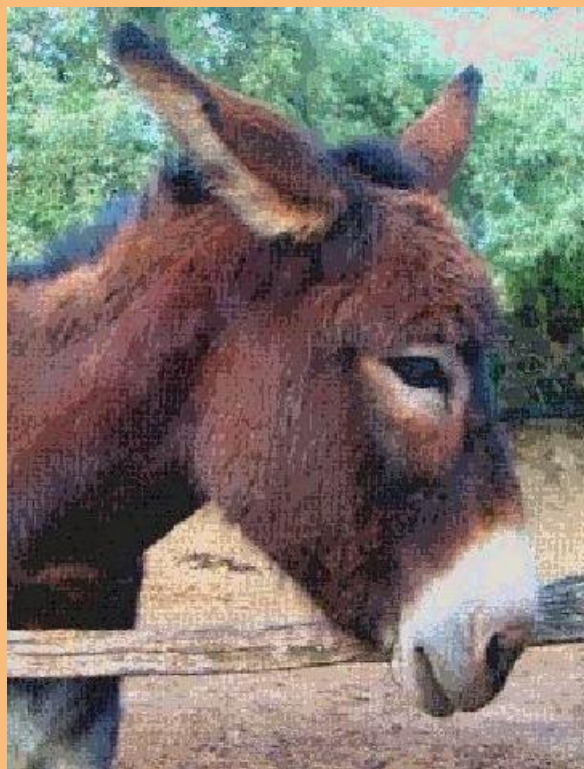
K.O.

Egy este két kisöcsikém
Bunyócsatát rendezett az ágyban,
Négy apró ököl, mint cséphadaró
Csapkodott vaktában.

– Abbahagyni, ...ezt nem szabad! –
De bárhogY rendezkedtem,
A mérkőzésnek véget sehogy,
Mint bíró sem vethettem...!

Mígnem fejét egyik félrekapta,
Tesója meg bemosott a falnak –
Így elszánt kicsi bokszolóim
Valahára lehiggadtak.

És eredményt bár nem hirdettünk,
Volt kétszeres a K.O. –
Mert egyben véget ért a szépreményű
Nyári vakáció...

A CSACSI MEGTÉVESZTŐ FÜLE

Igen nagyra megnőtt Csabi csacsi füle –
A balos meg valahogy jól eldőlt kifele:
Így billeg le-fel amint lépked,
De nem ám jelezni indexet...!

Követtem egy kis szekeret,
Min szénakazal takart szöget.
Csak a szürke lengést láttam:
„Mikor fordul...?!” – egyre vártam...

Ám idővel, mert gyanúm ébredt,
Megelőztem a szekeret.
Hát látom ám: csak csacsifül intett –
S ezen utasom mind jót nevetett!

SÉTA ÚJ LAKHELYEMEN

Baracs dimbes-dombos falu:
Arca kedves – nem szomorú.
Sose áraszt borús kedvet,
Zúghat szél, vagy bárhogy eshet...!

Van itt minden: körbejárva
Lelsz iskolára, sportpályára.
Ház, porta s kert rendezettek –
Kívánni sem lehet szebbet!

Utca vagy park mind gyönyörű:
Bármerre nézz, csupa derű.
Büszkén állnak templomai –
Csak kastélyát kell rendbe hozni...

Mindig hangos óvodája,
S az öregeket klubjuk várja.
Étterem és csárda is van –
Azon túl a Duna csobban.

Hogyha még több vízre vágnál,
Nem oly távol halastó vár.
A kultúrháza sem akármilyen –
S jó üzlet itt boltot nyitni,

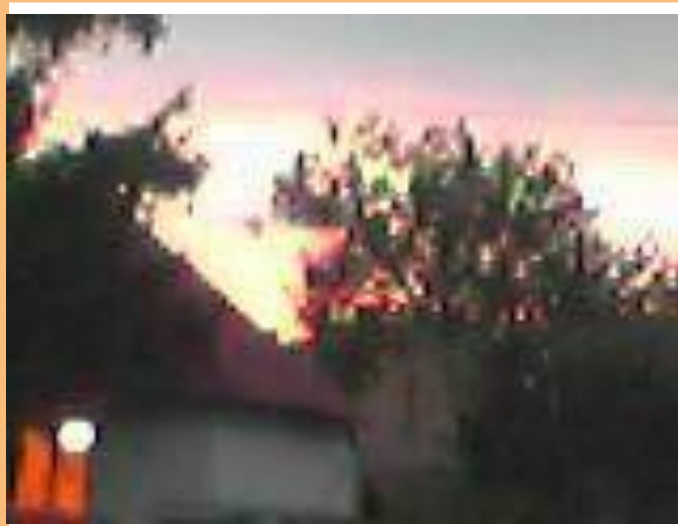
Hol orvos, posta, pénzügyintézet,
Sok vállalkozás vert gyökeret.
És talpon áll a szövetkezet:
Gabonát vet – nem bukfencet...!

A falu népe szorgos, rendes:
Mások ellen ártót nem tesz.
Élnek békén, gyarapodnak –
És nem bánják, ha jönnek újak...

Befogadják, ki arra méltó,
Nincs szavuk rá éles, bántó.
Ha úgy esik, megsegítik:
Boldoguljon – jobb úgy nekik...!

*

Jó itt élni: nyugalomban,
Hol békém én is megtaláltam:
Harangszóban, áldott fényben –
Így sátorfám már fel nem szedem!

EL NEM VESZÍTEM!

Árnyék követ,
Jár nyomomban –
Forgolódom:
Most épp' hol van?

Hol előttem,
Hol mögöttem –
De biztos, hogy
El nem veszítem.

Kitartón jön
Mindig velem:
Ha süt a Nap,
Úgy felfedezem

Kissé groteszk
Sziluettem:
Kísérem magam –
Rendületlen...!

BIZTONSÁGOS JÁNOS

Jó pilóta János –
Kár, hogy mindig álmos:
Épp' csak mozdul a busz kereke,
Mikor Jani gurul vele...

Hisz' túlon túl sok a baleset –
Ám Janinkkal ez meg nem eshet!
Ő mindig bizton érkezik a célba:
Majd holnap talán, ...mert tuti, nem ma!

A POLGÁRMESTER TALÁLMANYA

Nagyon jó a menetrendünk,
A polgármester mondja nekünk:
Reggel, este utazhatunk –
Nem is érti, mi a bajunk ?!

Neki nincs is gondja vele,
Indul, amint szottyán kedve:
Hivatalból viszi autó –
Nem inge hát a sok jajszó!

Mert kinek-kinek más jut,
Ha nincs busz, hát majd fut
Minden kedves panaszosa –

Nem is lesz már aztán szava
A ritka-jó menetrendre:
Majd örül, ha van levegője...!

ELILLANT ÁLMOM...

Megkeresem majd
Egyszer az álmom,
Hátha megsúgja,
'Mért üres a hálóm ?!

Kivetem bármikor,
Behúszom üresen –
Ez, bizony, nem javít
Borongós kedvemen...!

Ezért kutatom hát
Oly kitartó reménnyel –
Ám elillant:
Karöltve vaksi szerencsémme!

MEGOLDÁS

Hócipellőm telis-tele –
Mit is kezdjek most hát vele ?!
Csak úgy simán ki nem önthetem –
Ám ilyen batyu se kell nekem!

Fejem tehát igen töröm:
Sok bú és bánat – semmi öröm!
Vagy netán azért mégis volna,
Ha szemem, szívem rájuk nyílna...?

VENDÉGSEREG

Párducléptű idő oson,
Igyekszem hát magas fokon:
Bejelentkezett néhány rokon –
Hát tüstént jobban forgolódom...!

Gyorsan rakok egy kis rendet,
Még mielőtt ideérnek,
S tán kellene pár finom falat –
Csak az idő nagyon szalad...!

Az ajtó koppan, megérkeztek –
Szobám máris mily kicsiny lett...!
Mégis érzem, minden remek:
Kik körbevesznek, mind szeretnek!

Az édes órák gyorsan telnek –
Fáj a szívem, mikor mennek...
Vendégeim kikísérem,
S hogy megint jönnek, azt remélem!

TÉLI ÉJEN

Télidőben
Nézem tétlen:
Hullik a hó
A sűrű éjben...

Kicsit s nagyot
Mind elnyomott
Békés álom –
A táj elhagyott...

Csak én és a csend
Vagyunk még fent –
S nézzük:
 puhán befed a hó
Itt lent mindent...

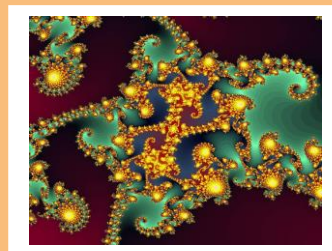
Ha...

Szépséges szirmokat bontott elém a tél:
Jégvirág szikrázik ablakom üvegén...

Kristályos kelyheket emlékként őrizem –
Ha már káprázatát el nem ültethetem...!

EMLÉKGYÖNGYÖK

Csendes estén
Álmos holdfény
Fürdet tájat –
Fekszem békén...

Az éj már ásít –
Lámpám világít,
És magnóm is szól:
Szép zenét játszik.

Tán valahol
(Nem oly távol)
Akad még, ki
Reám gondol...!

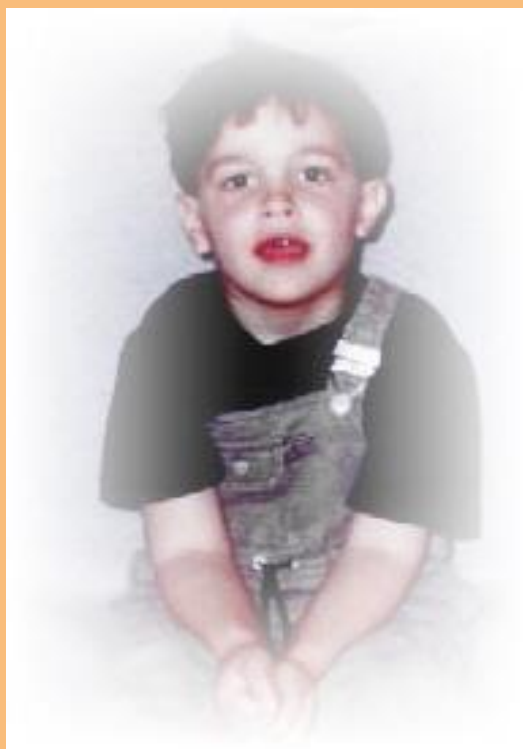
Ahogy most én
Éjnek éjen
Vagyok enyéimmal –
Emlékeztén...

Együtt megélt
Múltat, reményt
Idézve meg,
S ezer élményt,

Mit megéltünk,
Míg voltunk együtt:
Egy fészekaljban –
Ám kirepültünk...!

S mindez elmúlt:
A hó is lehullt –
A sok emlékgyöngy
Szerte gurult!

Keresgélem,
Összeszedem,
Hogy többé soha
El ne veszítsem!

DANI ERÉNYEI

Remek kicsi fickó Dani,
Nehéz volna megmondani,
Mi a legnagyobb benne –
Hisz' tengernyi ám az erénye...

Mondhatnék pár történetet,
Hogy lásd: mindenkor talpraesett!
De sose rosszcsont – kedves fiú,
És mindig derűs, szelíd szavú.

Kissé csibész mosolyától
Elolvadok, mint ritka mástól!
Arca bájos, úgy fénylik szeme –
Ragyog benne szeretete...!

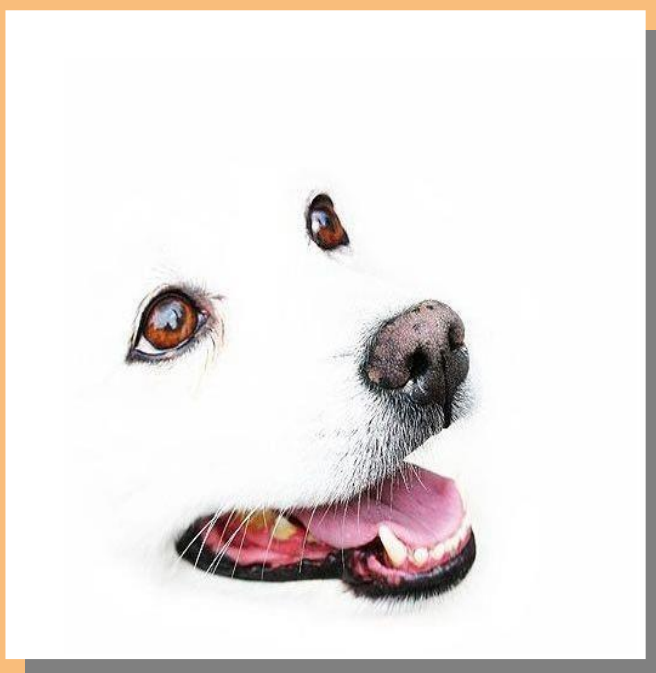

VIVI KIS PLETYKÁI

Bizony, Vivi cserfes fruska –
Bár enyhén pösze akcentusa...

Ám amit itt hall, ott meséli –
A két szólást tán nem ismeri:

Hallgatni olykor aranyat ér –
És sokra megy sok kicsi tallér...!

VÁLASZ

Egy boldog napon kishúgocskám
Egyre azt firtatta:
– A kutyuskáknak ugyan-vajon
Lehet-e tojása

Csakúgy, mint a papagájnak,
Tyúknak meg a pintynek? –
Én meg igen törtem fejem,
Néki mit feleljek...?!

Ha nemet mondok, azt kérdi majd:
– Mint lesz akkor kölyke? –
S félő, belebonyolódok végül
Gólyás kis mesémbe...!

– Hát persze! Neki is van...
– vágtam ki magam –,
De csak ha fiú, akkor!
S arcán láttam: már tud mindent
A dúlt elmeállapotról...

BASKA PRAKTIKÁI

Baska tudja, jó a dolga:
Anyukája ajnározza.
Bármilyen rosszat elnéz neki –
S ő határait bővíti...

Már régen nem szelíd motoros,
Bár arca szép és szeme okos.
De beszél szörnyről, koponyáról –
Sok története másról sem szól...!

Gondolkodom, miért ilyen...?!
Hogy félne, azért mégsem hiszem!
Vágyik inkább figyelemre –
És csakis ő kerüljön képbe!

Mind ezt szolgálja a csúf borzalom:
Mellbe vág, leköt, ha hagyom...
S mert sosem csillapul önzése –
Tán gyógyír volna egy testvérke!

BENCE SZERENCSEJE

Nagy kincsre lelt kicsi Bence:
Kezében egy csöpp szelence...

Van golyó, spárga, kavics benne –
Hogy rátalált, az nagy szerencse...!

Mert Bence már most biztos hiszi:
Egyszer mindnek hasznát veszi!

DÁVID MESTERKEDÉSE

Dávid szerel röpcsit, autót,
Fúrógépe pörög, kattog:
Tekeri a csavarokat –
Nem is marad helyén darab...!

Majd ügyesen összerakja,
Segítenék, de nem hagyja:
Már most készül a mesterségre –
S hogy apu tragacsát „megnézze...”

CSILLAGSZÓRÓS KARÁCSONYON

Csillagszórós-szép karácsony,
Jöttöd mindig nagyon várom:
Békés, meghitt hangulatod –
Azt, hogy lelkem megnyugtatod...

Gyertyácskáid meleg fénye,
Szeretteim közelsége,
Áldott szavak, jó hangulat –
Tán újabb évig velem marad...!

SZÉP ÜNNEPET !

Boldog karácsonyt,
Szép ünnepet –
Vegyen körül
Mind, ki szeret!

S kívánom még:
Az új évben
Fortuna is
Dédelgessen!

HADD LÁSSON A VILÁG CSODÁT!

Síkos a pálya, úgy csúszik a jég –
Korcsolyámon pedig nincs semmi fék...!
Egy jó lendülettel mégis beindulok –
Kár, hogy azonnal orra bukok!

És hullok csak egyre, mint kis legyek ősszel:
Minden új lehuppanásra már a hideg is kilel...
De magamat juszt is kisportolom –
Ne mondhasa senki: „Él lagymatagon!”

Így láthat ezegyszer a világ nagy csodát,
Ha bemutatok pár új figurát...
Megugrom én még szaltós triplát –
Hallhatod majd: szavuk, szívük elállt!

S biz'Isten mondom:
Még tőlem fogják azt eltanulni,
Nívósan
Mint kell gipszben korcsolyázni...!

Utószó:

*Itt a vége,
Fuss el véle -
Vagy várj újabb
Kötetemre !*

*A könyvespolcon
Majd rátalálsz :
Erre
Nem hiába vársz...*

Szeretettel:

Muci mamì.

(Ennek a kötetnek is)

VÉGE.

Folyt. köv.!!!

Ha el nem ültethetem...

TARTALOMJEGYZÉK

Ajánló	1
Olyan szép tavasz volt...!	2
Valamikor régen...	3
Ha nagy mesél...	4
Az én hazám	5
Mikor vágysz akácvirágra...	6
Gólya-nóta	7
A kis balerina sikere	8
Tojáskám története	9
Öcsikém kecskéje	10
Névnapi köszöntő	12
A bölcs nagy ajándéka	13
Jancsedli úr elindul – világgá...!	14
K.O.	15
A csacsi megtévesztő füle	16
Séta új lakhelyemen	17
El nem veszítem!	19
Biztonságos János	20
A polgármester találmánya	21
Elillant álmom...	22
Megoldás	23
Vendégsereg	24
Téli éjen	25
Ha el nem ültethetem...	26
Emlékgyöngyök	27
Dani erényei	28
Vivi kis pletykái	29
Válasz	30
Baska praktikái	31
Bence szerencséje	32
Dávid mesterkedése	33
Csillagszórós Karácsonyon	34
Szép ünnepet!	35
Hadd lásson a világ csodát!	36
Utószó	37

Írta, szerkesztette és lektorálta : MUCI mamì
Kiadó: MUCI mamì Betűvető társulat (1 személyes!)
Nyomdai munkák: MUCI mamì Bt.
Kiadva: 2002-ben
Készült: *alig néhány példányban*
Terjesztő: MUCI mamì Bt.

E cégnél nincs jobb semerre sem:
Még reklámja is az én művem..
Fordulj hozzám bizalommal
Minden egyes alkalommal!

Mert csalódást én nem okozok -
Ha megismeresz, majd tudni fogod...

Sk

ÉN

A 2. kötet erősen személyes
vonatkozású kis történetei
az emberi, családi és baráti
kapcsolatok élményeit idézik
meg
többnyire humoros,
ám olykor elgondolkodtató
formában.

Muci mami betűvető társulat
(egy személyes!)

~ 2002 ~